

Exkurze do Temelína

Vít Zapletal (6. A)

Exkurze do Jaderné elektrárny Temelín začínala odjezdem dne 13. 12. 2012 v 7:30 od budovy školy. Po hodině a půl jízdy autobusem jsem poprvé spatřil chladicí věže elektrárny. Přesto ještě následovala další třičtvrtěhodina na sedadle autobusu. Pak jsme již zastavili u elektrárny, konkrétně u jejího infocentra nacházejícího se ve zrekonstruovaném a moderně vybaveném zámečku.

Zde jsme byli informováni o bezpečnostních předpisech v areálu elektrárny. Také nám byly vysvětleny základy fungování tohoto zařízení a zhlédli jsme tematicky zaměřený trojrozměrný film. Následně jsme byli rozděleni na dvě skupiny (kvůli bezpečnostním předpisům zakazujícím pobyt v areálu elektrárny více než šestnácti cizím lidem). Já jsem byl členem skupiny, která ještě zůstala v promítacím sále. Byl nám promítnut další film, tentokrát podrobnější, o principech fungování Jaderné elektrárny Temelín. Potom jsme si ukázali mlžnou komoru, což je zařízení zobrazující stopy různých částic, v tomto případě radioaktivního záření (pocházejícího z přirozené radioaktivity).

To jsme se však již přesunuli do šatny, kde jsme si odložili všechny předměty, které by mohly vadit ochrance (jako např. mobily), a vzali jsme si helmy. Následně jsme vyrazili přímo k hlavní bráně elektrárny. Zde jsme, ještě před vchodem do střeženého prostoru, počkali na jednu velmi důležitou osobu, díky které jsme se dostali do míst, kam nejspíš nevodí ani VIP hosty. Touto osobou byl pan Ing. Ivo Novotný, jenž nás zavedl do havarijního řídicího střediska (zkráceně HŘS). Je to bývalý protiatomový kryt a v nouzových případech je odtud řízena celá elektrárna. Zde nám pan inženýr řekl něco o HŘS a také nám pomocí kamerového systému ukázal to, co většina lidí zná pouze z obrázků: jaderný reaktor a také blokovou dozornu v přímém přenosu.

Poté nás vystřídala druhá skupina a my jsme si to namířili přímo do střeženého areálu. Pro vstup bylo třeba projít detektorem kovu, jeden ze skupiny musel absolvovat dechovou zkoušku na alkohol a také jsme museli projít rámem zjišťujícím, zda nejsme kontaminováni radiací. Pak jsme již mohli vejít do oblasti elektrárny. Nejprve jsme zamířili ke 150 metrů vysoké chladicí věži. Poté jsme se pomocí chodby vedoucí několik metrů nad zemí přesunuli do strojovny sekundárního okruhu prvního reaktoru. Zde byly (z těch nejdůležitějších) k vidění turbína, generátor a kondenzátory, vše obrovské. Kolem všech těchto součástí jsme zblízka procházeli a (kvůli hluku ovšem před vstupem do strojovny) dostali jsme k nim i výklad. Po odchodu ze strojovny jsme již opustili střežené pásmo Jaderné elektrárny Temelín.

Vrátili jsme se ještě na nějakou dobu do infocentra, kde se nacházela, kromě promítacího sálu, také expozice věnovaná elektrárně. Po jejím důkladném prohlédnutí jsme již nastoupili do autobusu (bylo přibližně ve čtvrt na tři) a vyrazili jsme na cestu k domovu. Do Velkého Meziříčí jsme dorazili přibližně v pět hodin.

Na úplný závěr bych si již jen dovolil zařadit názor na exkurzi od některých zúčastněných studentů ze 6. A:

Tomáš Brychta: Tato exkurze se mi moc líbila.

Dominik Plašil: Jsem velmi vděčný za možnost dostat se na toto místo a budu na tuto exkurzi dlouho vzpomínat. Nejvíce se mi líbila strojovna sekundárního okruhu a HŘS.

Louisa Werlová: Tato exkurze se mi velmi líbila, hlavně ta možnost navštívit běžným návštěvníkům nedostupné prostory, jako třeba strojovnu. Také jsem byla dosti spokojena s výkladem paní průvodkyně.

Vítek Zapletal: Jsem rád, že jsem se této exkurze zúčastnil. Nejvíce se mi líbilo asi HŘS těsně následované strojovnou. Ocenil jsem možnost vidět reaktor a blokovou dozornu pomocí kamerového systému v reálném čase.

Jan Lečbych: Jsem velice rád, že jsem navštívil jadernou elektrárnu Temelín, neboť taková šance se asi již nebude opakovat. Překvapilo mě, kolik finančních prostředků firma ČEZ investuje do informací pro veřejnost ohledně jaderné elektrárny, například jak se chovat, když se stane katastrofa, a nebezpečí radioaktivity. Velice pěkně mají zpracovanou expozici v zámečku.